

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltőábla a dr. Ellenreider Károly ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Kaszap Gyula ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen házastársi vagyonközösség megszüntetése iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2007. december 6. napján meghozott P.20.655/2005/47. számú ítélete ellen az alperes által 48., a felperes által 49. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltőábla a megyei bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperes által a felperesnek 15 napon belül fizetendő marasztalás összegét 2.869.250,- (kettőmillió-nyolcszázhatvankilencezer-kettőszázötven) forintra és ezen összeg után az elsőfokú ítélet szerinti késedelmi kamataira leszállítja.

Mellőzi az alperesnek a felperes részére 15 napon belül megfizetendő 471.000,- (négy százhetvenegyezer) forint elsőfokú perköltségben való marasztalását.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 300.000,- (háromszázezer) forint elsőfokú perköltséget.

A felperes által az állam részére az APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság Illetékfőosztály felhívására fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 740.000,- (hétszáznegyvenezer) forintra felemeli.

Az alperes által az állam részére az APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság Illetékfőosztály felhívására fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 153.000,- (egyszázötvenháromezer) forintra leszállítja.

Ezt meghaladóan az ítéltőábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperes részére 120.000,- (egyszázhuszezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles az állam részére az APEH Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság Illetékfőosztály felhívására a felperes 317.500,- (háromszáztizenhétezer-ötszáz) forint, az alperes 172.800,- (egyszázhetvenkettőezer-nyolcszáz) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében a peres felek házastársi közös vagyonát megosztotta és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 7.869.249,- forintot és ezen összegnek 2002. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát és 471.000,- forint perköltséget. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy az APEH felhívására az állam javára fizessen meg 600.000,- forint, míg az alperes 300.000,- forint feljegyzett illetéket.

Ítéletének indokolása szerint a peres felek 1994. november 12.napján kötöttek házasságot. Közöttük az életközösség véglegesen 2001. novemberében szakadt meg. Ezt követően házasságukat a **Helység 2** Városi Bíróság felbontotta.

A peres felek a közös tulajdonukat képező mosonmagyaróvári 1076/1. hrsz. alatti ingatlant közösen értékesítették, míg a házassági vagyonközösséghez tartozó ingóságaik megosztása vonatkozásában egymással egyezséget kötöttek, melyet a megyei bíróság a 39. sorszám alatti végzésével jóváhagyott.

A házassági életközösség ideje alatt a felperes rokonságának tulajdonát képezte a **Helység 1** külterületén lévő 04/46., 04/47., 04/48., és a 068/27. hrsz-ú ingatlanok. Ezen ingatlanok tulajdonjogát a felperes ajándékozás jogcímén szerezte meg, bár a felek adásvételi szerződést kötöttek, de ténylegesen a vételár kifizetésére a felperes részéről nem került sor.

A házassági együttélés ideje alatt a felperes nevére került megvételre a **Helység 1** 068/28.hrsz-ú ingatlan. Ezen ingatlan tényleges forgalmi értéke 92.500,- forint.

Az ingatlan értékesítésére és az egyezségkötésre tekintettel a peres felek házastársi közös vagyonát az alábbi ingóságok képezték:

Helység 1 068/28.hrsz-ú ingatlan 92.500,- forint, az alperes nevén szereplő "A" célrészjegye 10.000.000,- forint értékben, a ... Takarékszövetkezetnél a felperes nevén szereplő folyószámla egyenlege 285.003,- forint, a ... Takarékszövetkezet **Helység 2** Kirendeltségénél a felperes nevén szereplő folyószámla egyenlege 4.535.000,- forint, és az OTP Bank Rt. **Helység 2** Fiókjánál elhelyezett kincstári takarékbetétkönyv 10.673.000,- forint értékben.

A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a megyei bíróság a fentiekén túlmenően további készpénzt, értékpapírt nem talált igazoltnak, a felperes nem bizonyította azon előadását, hogy házastársi közös vagyonukat képezi még további 33.000.000,- forint készpénz is.

A megyei bíróság megállapította, hogy a felpereshez került a **Helység 1** külterületén 068/28. hrsz. alatt felvett ingatlan értéke, ami 92.500,- forint, a ... Takarékszövetkezetnél vezetett folyószámla egyenlege, ami 285.003,- forint, a ... Takarékszövetkezetnél vezetett folyószámla egyenlege, ami 4.535.000,- forint, tehát mindösszesen 4.917.503,- forint. Ugyanakkor az alpereshez került vagyontárgyként kell figyelembe venni a "A" üzletrészt 10.000.000,- forint, az OTP-nél elhelyezett kincstári takarékkönyvet 10.673.000,- forint értékben. Ez mindösszesen 20.673.000,- forint.

A megyei bíróság a közös vagyon értékét 25.585.503,- forintban állapította meg, ennek a jutója 12.792.752,- forint. Így az alperes 7.880.249,- forint értékkülönböt köteles megfizetni a felperes részére. Ezen összegbe azonban beszámította felperest terhelő 11.000,- forint illetéktartozást, így a fennmaradó 7.860.249,- forint megfizetéséről rendelkezett.

A megyei bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján nem találta igazoltnak azon alperesi előadást, hogy a **Helység 1** 4 darab külterületi ingatlan a házastársi vagyonhoz tartozik. Álláspontja szerint a felperes "B" és "C" tanú vallomásával hitelt érdemlően bizonyította, hogy ezen külterületi ingatlanok az ő különvagyonát képezik a Csjt.28.§. (1) bekezdés b./ pontja alapján.

Az ítélet ellen a felperes és az alperes fellebbezést nyújtottak be, illetve a felperes kijavítási kérelemmel is élt.

A megtartott fellebbezési tárgyalásokon (Pf.4. és Pf.7. sorszámú jegyzőkönyvek) a fellebbezését és a kijavítás iránti kérelmét visszavonta. Egyebekben az alperes által megfellebbezett részben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezésében kérte a megyei bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását. Előadta, hogy a **Helység 1** 04/46-04/48. és a 068/27.hrsz-ú ingatlanok a házastársi közös vagyonhoz tartoznak.

Álláspontja szerint tévedett a megyei bíróság a vagyoni tételek elszámolása során. Az OTP-től kivett 10.000.000,- forintból került jegyzésre a **"A"**nél a 10.000.000,- forint értékű célrészjegy. Így ugyanazt a tételt a megyei bíróság kétszeresen számolta el. E körben hivatkozott arra, a felperes korábban elismerte azt a tényt, hogy az OTP-ből kivett pénzösszegből került jegyzésre a célrészjegy.

Álláspontja szerint tévedett a megyei bíróság a **"A"** célrészjegy értékének meghatározásánál is. A társaság felszámolás alatt áll, tehát vagyona a tartozását nem fedezi, így az értéket nem képvisel. A célrészjeggyel kapcsolatban nincs olyan vagyon, ami megosztható lenne.

Ezen túlmenően hangsúlyozta, hogy a házasság megkötésekor jelentős összegű készpénz különvagyonra is volt.

A megtartott fellebbezési tárgyaláson (Pf.4. jegyzőkönyv 3. oldal) indítványozta a **"A"** felszámolójának megkeresését az általa előadottakra.

A fellebbezési tárgyaláson (Pf.4.sorszámú jegyzőkönyv) kiemelten hivatkozott arra, hogy a **"A"** célrészjegy mivel 2002. január 24-én került jegyzésre, így nem képezi a házassági közös vagyon részét.

Álláspontja szerint a megyei bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Hivatkozott arra is, hogy az életközösségük nem 2001. november 30-án, hanem november 15-én szakadt meg.

Az ítélet tábla az alperes fellebbezését a Pp.253.§.(3) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálta el és az alábbiak szerint részben megalapozottnak találta.

Az alperes fellebbezésében felhozott érvekre figyelemmel elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok rendelkezésre állnak-e. Úgy ítélte meg, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok teljes körűen nem állnak rendelkezésre, ezért a Pp.249.§. (1) bekezdése alapján részbizonyítási eljárást folytatott le.

Ennek keretében megkereste a **"A"** Szövetkezet „fa” felszámolóját, a **"D"** Zrt-t. A felszámoló az ítélet tábla megkeresésére a Pf.5.sorszámú nyilatkozatában közölte, hogy a felszámolás kezdő időpontja 2004. június 30. napja.

Az alperes által jegyzett perbeli célrészjegy 2003. január 28-án lejáró 10.000.000,- forint kifizetése megtörtént, de ugyanezen a napon, 2003. január 28-án 2004. január 28-ai lejáráttal 11.000.000,- forintos célrészjegy megállapodást kötött az alperes a szövetkezettel, amely a lejárat napon kifizetésre került.

2003. július 2-án két darab 4.000.000,- forintos célrészjegy megállapodást kötött az alperes, melynek kifizetése nem történt meg. Fenti megállapodásokra az alperes hitelezői igény bejelentését a felszámoló 1008. sorszámon nyilvántartásba vette és a Cstv. rendelkezésének megfelelően visszaigazolta, amely szerint 9.413.200,- forint hitelezői igényt tart nyilván az alperes nevén. Azt megmondani, hogy a hitelezők mikor, és milyen mértékben jutnak követelésükhöz, nem lehet, tehát a hitelezői igény megtérülése időben és összegben bizonytalan.

Az ítéltábla ezen eljárási adatokkal a megyei bíróság ítéletének tényállását egyben kiegészítette.

Az ítéltábla teljes egészében osztotta azon alperesi fellebbezési érvelést, hogy a megyei bíróság kétszeresen számolta el a terhére a "A" célrészjegy 10.000.000,- forintos összegét, valamint az OTP-től kivett 10.673.000 ft készpénzt.

Az ítéltábla a P.20.763/2004/9. sorszámú felperesi irathoz mellékletként becsatolt, az OTP Bank Rt. **Helység 2** Fiókja által 2004. október 14.napján kiállított igazolás adatai alapján teljes bizonyossággal megállapította, hogy a peres felek még a házassági életközösségük fennállása alatt, 1999. január 22. napján 7.000.000,- forint összeget kincstári takarékkötvényben helyeztek el. Ezen kötvényt 2002. január 22.napján - az életközösség megszakadása után - kiváltották és 10.673.000,- forint került kifizetésre.

A P.20.763/2004/15. sorszám alatti, a "A" Ingatlanbefektetési Szövetkezet „fa” felszámolója által 2004. november 23. napján kelt nyilatkozat adatai alapján teljes bizonyossággal megállapítható, hogy az alperes 2002. január 24.napján 10.000.000,- forintért jegyzett célrészjegyet 2003.január 28-ai lejáráttal.

A célrészjegy vonatkozásában az alperes azt adta elő, hogy az OTP-ből kivett 10.000.000,- forintos összegből került a "A" Szövetkezett részére befizetésre a célrészjegy.

Az ítéltábla megítélése szerint ezen alperesi előadást igazolja a felperes jogi képviselőjének a P. 20.763/2004. számú perben a 8. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldalán rögzített azon nyilatkozata, amely szerint „a szövetkezetek megkeresését azért kérjük 2001. decemberétől 2002. januárjáig, mert a peres felek az OTP-nél kötöttek le több éves futamidőre pénzt. Ez a számla a felperes nevén szerepel.

Az alperes utasítására vette ki ezt a lekötött pénzt a felperes és ebből az összegből tudta az alperes megvásárolni a szövetkezeti üzletrészeket saját nevére."

Az ítéltábla a pénzüintézettől, valamint a "A" Szövetkezettől beszerzett adatok alapján teljes egészében bizonyítottanak találta azt, hogy az alperes a "A"nél az életközösség megszakadását követően 2002.január 24. napján jegyzett 10.000.000,- forintos célrészjegyet az OTP-ből kivett 10.673.000,- forintból fizette be. Ekként tévedett a megyei bíróság, amikor mindkét tételt elszámolta az alperes terhére.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság azt helyesen állapította meg, hogy az OTP **Helység 2** Fiókjából kivett 10.673.000,- forint a peres felek közös vagyonát képezi. E vonatkozásban az alperes fellebbezése nem megalapozott.

A P.20.673/2004. számú perben a 9. sorszámú irathoz becsatolt OTP igazolásból egyértelműen és teljes bizonyossággal megállapítható, hogy a készpénz befizetésére 1999. január 22. napján került sor, amikor a peres felek életközössége még fennállt. A pénzösszeg kivétele az életközösség megszakadása után - 2002. január 22. - történt, ez azonban a pénz közös vagyoni jellegét nem szünteti meg, hiszen a Csjt.27.§. (1) bekezdése alapján a közös vagyoni vélelem itt is érvényesül. A kiváltás időpontja e vonatkozásban nem döntő, ez nem ad alapot a közös vagyoni jelleg mellőzésére.

Nem alapos az alperes azon érvelése sem, hogy a célrészjegy értéket nem képvisel, mivel a szövetkezet felszámolás alatt van és vagyona a tartozásait nem fedezi, így az értéket nem képvisel.

A részbizonyítás keretében beszerzett felszámolói nyilatkozat alapján (Pf.5.) egyértelműen megállapítható, hogy a 2002. január 24.napján jegyzett 10.000.000,- forintos összegű célrészjegy 2003.január 28-án kifizetésre került. Még ugyanazon a napon az alperes 2004.január 28-ai lejáráttal

11.000.000,- forintos célrészjegy megállapodást kötött a szövetkezettel, amelyet szintén kifizettek részére.

Így teljes egészében megalapozatlan az alperes azon érvelése, hogy a célrészjegy értéket nem képvisel, hiszen az alperes megfelelő ellenértéket kapott az általa jegyzett célrészjegyért.

Jelen perben az nem releváns, hogy az életközösség megszakadását követően az alperes saját vagyonából 2003. július 2-án további két célrészjegyre kötött megállapodást és e vonatkozásban kifizetésre nem került sor, hiszen ezen pénzüsszeg nem képezi a házastársi közös vagyon részét, az kizárólag az alperes külön vagyona volt.

Az ítéltábla nem találta alaposnak az alperes fellebbezését a négy, **Helység 1** külterületi ingatlan vonatkozásában. A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a megyei bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a **Helység 1**, 04/46., a 04/47., a 04/48. és a 068/27. hrsz-ú ingatlanok a felperes különvagyonát képezik a Csjt. 28. §. (1) bekezdés b./ pontja alapján, hiszen ténylegesen ajándékozás történt, a peres felek ellenértéket ezekért az ingatlanokért nem fizettek.

Ezen külterületi ingatlanokkal kapcsolatban az alperes az elsőfokú eljárásban igényt a földkimérés, a melioráció és az állóeszközök összesen 94.707,- forint összegére nem terjesztett elő, ezen tételek kifizetésének igazolására nem került sor. Így a Pp.247.§. (1) bekezdése értelmében az alperes fellebbezése e körben nem releváns.

A fentieket figyelembe véve a peres felek közötti elszámolás a következő:

1./ Helység 1 068/28.hrsz-ú ingatlan	92.500,-
forint	
2./ "A" célrészjegye	10.673.000,- forint
3./ ... Takarékszövetkezet lakossági folyószáma	
egyenlege	285.000,- forint
4./ OTP Bank Helység 2 Kirendeltségénél lévő	
folyószámla	4.535.000,- forint
Összesen	15.585.500,- forint
Jutó	7.792.750,- forint

Felperesnél van:

1./ Helység 1 ingatlan	92.500,- forint
3./ ... Takarékszövetkezet lakossági folyószámlája	285.000,- forint

4./ OTP-nél lévő folyószámla forint	4.535.000,-
Összesen	4.912.500,- forint
Felperes jutója	7.792.750,- forint
Felperesnél van forint	- 4.912.500,-
	2.880.250,- forint
Felperest terhelő illetéktartozás forint	- 11.000,-
	2.869.250,- forint

A fenti elszámolás alapján az alperes 2.869.250,- forintot köteles megfizetni a felperes részére és ennek az elsőfokú ítéletben írt törvényes mértékű késedelmi kamatát.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása kihatással volt a peres felek által viselendő elsőfokú perköltség összegére is. Ezért az ítéltábla a Pp.81.§. (1) bekezdése alapján a túlnyomórészt pervesztes felperest kötelezte az alperes felmerült elsőfokú perköltségének a megfizetésére.

E körben az ítéltábla figyelemmel volt arra, hogy az elsőfokú eljárásban a pertárgy értékét a felperes 16.500.000,- forintban határozta meg.

A Pp.253.§./3/ bekezdése szerint a másodfokú bíróság a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül határoz a le nem rótt illeték megfizetéséről.

Az ítélet megváltoztatása kihatással volt a peres felek által az illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt kereseti illeték viselésére is. Így az ítéltábla a már hivatkozott Pp. 81.§. (1) bekezdése alapján a pervesztesség, illetve pernyertesség arányának megfelelően kötelezte a felperest és az alperest az Itv.59.§.(1) bekezdése szerint a kereseti illeték megfizetésére.

Mindezen indokok alapján az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§. (3) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az ítéltábla a Pp.81.§.(1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM. számú rendelet 3.§. (5) bekezdése szerint kötelezte a túlnyomórészt pervesztes felperest az alperes felmerült másodfokú perköltségének a megfizetésére.

Az ítéltábla az illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viseléséről a már felhívott Pp.81.§.(1) bekezdése és az Itv.59.§.(1)

bekezdése értelmében a pervesztesség, pernyertesség arányának megfelelően határozott.

Győr, 2009. évi január hó 15. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.

előadó bíró

Dr.Lezsák József

bíró